

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 3.4.2022

Je tu pátá neděle postní doby, říká se jí někdy Smrtná. I z tohoto názvu je zřejmé, že se blížíme nezadržitelně k Velikonocům – příští (Květnou) nedělí už bude začínat Svatý týden, kdy budeme s Pánem Ježíšem prožívat jeho poslední dny mezi učedníky, poslední společnou večeři, odsouzení, smrt na kříži, ale nakonec i slavné vzkříšení a nový život. Když se blíží něco důležitého, správně cítíme, že se máme připravit. Když se blíží Velikonoce – největší a nejdůležitější svátky celého roku – měli bychom se připravovat nejen tím, že doma hezky uklidíme a nazdobíme byt, ale hlavně tím, že si uklidíme v sobě, smíříme se s ostatními lidmi i s Bohem a vezmeme vážně, co nás Pán Ježíš učí prostřednictvím evangelií (to, o čem si spolu tady vyprávíme). Měli bychom plánovat nejen to, ke komu zajdeme na návštěvu, ale také jak prožijeme sváteční dny s Ježíšem a kdy půjdeme do kostela. Věřím, že se Vám přípravy vydaří a velikonoční svátky prožijete v Ježíšově blízkosti!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

Dnešní nedělní čtení nám představují dvě velké myšlenky. První z nich vidíme v prvním čtení a žalmu, kde nás Bůh ujišťuje, že u něj není nic nemožné a ani situace, které vypadají bezvýchodně, nemusí špatně skončit. Bůh totiž dokáže i ze smutku a neštěstí nakonec udělat radost a jáсот.

Druhou myšlenku poznáváme ve druhém čtení, v dopise svatého Pavla, kde čteme, že není ze všeho nejdůležitější dodržovat naprosto přísně všechny Boží předpisy – žít bezchybně stejně nikdo nezvládneme. Důležitější je naše upřímná touha se Bohu co nejvíc přiblížit a jít vždycky znovu za Ním, i když se nám to často nedaří a děláme chyby. (Nepřipomíná Vám to trochu postoje dvou bratrů z podobenství minulé neděle? Jeden, který udělal velké chyby, ale chtěl se vrátit domů a napravit co jde, a druhý, který se na něj zlobil, protože uznával jen přísnost a povinnosti...)

Ještě názorněji si tuto myšlenku uvědomíme v evangeliu: K Pánu Ježíši přivedli ženu, která udělala moc špatnou věc – byla nevěrná svému manželovi s jiným mužem. Židovský zákon říkal, že za takový čin ji mohou ukamenovat. To je opravdu strašný trest – házeli by po ní kameny tak dlouho, dokud by neumřela. Někteří lidé se tedy ptali Ježíše, co si o tom myslí. Snažili se ho nachytat. Bude souhlasit se zákonem a strašlivým trestem, i když jindy hlásá, jak na sebe máme být navzájem hodní? Anebo se bude ženy zastávat, ale popře tím důležitost zákona, který měli od Boha? Ježíš neudělal ani jedno. Věděl, že ta žena udělala opravdu něco moc zlého. Ale kdo z nás nedělá chyby? A tak jen řekl, ať jako první hodí kamenem ten, kdo nikdy nic špatného neprovedl. Lidé se zarazili a jeden po druhém odešli. Když už zůstala před Ježíšem jen ta žena, zeptal se jí Ježíš: „Kde všichni jsou? Nikdo tě neodsoudil?“ Ona potvrdila, že nikdo. Pán Ježíš jí taky neodsoudil. Poslal jí, ať jde a vrátí se k práci, ale špatné věci, ať už nedělá.

Připravujeme se na Velikonoce

Ježíš byl společně se svými učedníky v jednom domě, kde se sešli ke sváteční večeři. Potom, co Ježíš udělal nečekanou věc a umyl svým přátelům nohy, jako by byl jejich sluhou, začali večeřet. Ježíš věděl, že Jidáš ho zradil a za peníze slíbil, že ho vydá ve vhodnou chvíli nepřítelům. Věděl, že už brzy zemře a začal o zradě se svými přáteli mluvit. Jidáš už dál nemohl vydržet s Ježíšem u jednoho stolu a odešel. Ježíš vzal do rukou chléb, aby za něj Bohu poděkoval, podal jim ho a řekl: „Vezměte a jezte, toto je moje tělo.“ Pak vzal kalich (nádobku) s vínem, také za něj Bohu poděkoval, a zase řekl: „Pijte z něho všichni, to je moje krev, která se prolévá na odpuštění vin.“

Učedníci nemohli pochopit, co to znamená. Ježíš jim ale řekl, aby to takto opakovali na jeho památku. Pak s nimi mluvil o tom, jak bude muset trpět a umřít, že to tak musí být.

Po večeři vyšli společně do zahrady, které se říkalo Getsemanská. Ježíš jim řekl, že se s ním budou tu noc dít zlé věci a že ho všichni opustí. Petr se ale bránil, že by ho nikdy neopustil. Ježíš mu však řekl, že ještě než ráno zakokrhá kohout, třikrát zapře, že vůbec Ježíše zná. Ježíš se pak modlil ke svému Otci. Věděl, co ho čeká a měl veliký strach. I tak ale prosil za své přátele, aby je Bůh ochránil, a pak odevzdal všechno další Otci do rukou – „Ať se stane, co chceš ty!“ Učedníci zatím usnuli. Ježíš je probudil a zanedlouho přišel Jidáš a vedl zástup vojáků a kněží, kteří se Ježíše chtěli zmocnit. Aby Jidáš ukázal, kdo v temnotě zahrady je ten Ježíš, kterého jdou zajmout, políbil ho na tvář a oslovil ho „Mistře“. Ježíš se nechtěl prát, ani utíkat. Věděl, že tohle je jeho úkol, kvůli kterému přišel na svět. Jen prosil, aby jeho učedníci mohli bezpečně odejít. Pak ho vojáci odvedli.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Zkuste se zamyslet, jak reagujete, když vidíte někoho dělat něco špatného. Napomenete ho? Jdete na něj žalovat? Nevšímate si toho a děláte si dál svoje? Co by asi chtěl Pán Ježíš, abychom udělali?

Velikonoční svátky, kdy si připomínáme smrt a zmrtvýchvstání Pána Ježíše jsou už „za rohem“. Abychom si poslední hodiny Ježíšova života a událost jeho smrti přiblížili, můžeme použít tak zvanou Křížovou cestu. Je to modlitba nad jednotlivými „zastaveními“ – chvílemi a situacemi, které se staly. Obvykle jsou tato zastavení vymalovaná na obrazech, které visí na zdech kolem kostela. Někdy také mohou mít podobu malých kapliček někde venku. My máme takovou Křížovou cestu v parku a vede na kopec ke kostelu svatého Jakuba. Můžeme si ale o jednotlivých zastaveních i jen číst a přemýšlet o nich. Poproste někoho dospělého, aby Vám pomohl se s Křížovou cestou seznámit.

I tentokrát se budu těšit na Vaše obrázky. Zkuste si rozdělit papír na dvě poloviny a nekreslete, jak Bůh dokáže proměnit smutek a neštěstí (na jedné straně) v radost a jásot (na druhé straně). Co by mohlo být námětem? Třeba vítězství v boji jako čteme v Bibli. Nebo něčí uzdravení. Nebo pěkná známka po těžkém učení. Anebo něco úplně jiného?

